

Sjaan waor zen m'n klompen

Ruud van der Heijden

Sjaan, waor zen m'n klompen, Sjaan waor is m'n pet,
munne boerenkiel kan ik maf nergens veinen.
Woarum hedde gij er nie wa beter op gelet,
dan liep ik hier nou nie te sjacherijnen.
Want mi m'n schoen, m'n zondags pak en m'nne sjieke sjaol,
daor loop ik mooi veur doedelzak en staoj ik goed veur paol.
Dus zuuk 'ns gauw m'n klompen en kijk 'n naor m'n pet,
zunne kiel die kan toch zomaar nie verdwijnen.

De carnaval die vier ik ieder jaor op men manier.
De hemelpoort die gaoi voor mij dan open, op 'n kier
en als ik moet verletten, kan ik balen als 'n stier.
Mi vastenavond ben ik nie te houwen.
'kHeb alle drie de dagen dan de kolder in m'n kop
ik staoi mi munne snufferd zoveul meugelijk veurop.
Ik ben 'n tempelier tot in m'n verste vingertop,
m'n hoogst genot dat is 'n feestje bouwen.

'n Jaor lang dan kom ik mar mondjesmaat in 'n café
en elke middag drink ik mee ons Sjaan 'n bakske thee.
Ik kloot wa in m'n tuintje of ik kijk naar de teeve,
naor al die spannende gebeurtenissen.
Den ene gaoi naar Spanje, Benidorm of Portugal.
Vur men is toch het hoogtepunt van'tjaor de carnaval,
de raad van elf, de vorst, de prins, d'n optocht bovenal.
Da zou ik vur gin goudgeld willen missen.